

Pas op, besmettelijk!

(One toe in the Grave)

Klucht in drie bedrijven

door

JACK SHARKEY

vertaling

Lies Sotthewes

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PAS OP, BESMETTELIJK – ONE TOE IN THE GRAVE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JACK SHARKEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

JASON KINGSLEY; een aankomende, jonge manager

MONICA CHANNING; ook wel genoemd NICKI, zijn aanstaande bruid

NAOMI SCHUYLER; Jasons huishoudster

THORNTON MURDOCK; Jasons chef

DOUGLAS PROCTER; bedrijfsarts

POOPSIE MAGRUDER; een jonge dame van 20 (leeftijd en IQ)

VONGA; het Jungle Meisje

DECOR:

Het stuk speelt zich af in Jasons appartement in Manhattan op een zeer hete dag in juli.

EERSTE BEDRIJF: Vrijdagmiddag omstreeks 6 uur

TWEEDE BEDRIJF: Onmiddellijk daaropvolgend

DERDE BEDRIJF: Ongeveer 15 minuten later

EERSTE BEDRIJF

De indeling van Jasons zitkamer is als volgt: links vooraan tegen de muur een bureau met telefoon en een stoel ervoor. Daarachter een deur naar de slaapkamer en de badkamer. Daar weer achter de deur naar de keuken. Rechts achter op het toneel is een verhoging met een balustrade aan weerszijden. Tussen de balustrade door stapt men de verhoging op naar de hal, de hoofdingang en een garderobekast. De hal is ook direkt bereikbaar vanuit de keuken. (die deur is dus niet zichtbaar) Indien het toneel niet zoveel mogelijkheden heeft kan men ook de verhoging weglaten en de hal bereiken via een deur rechts in de achterwand. Midden tegen de achterwand staat een wandtafel met drank en glazen. Rechtsvoor tegen de muur staat een stereo- en t.v. meubel. Rechts van het midden staan een bank, een fauteuil en een laag tafeltje en links van het midden een eettafel met een paar stoelen.

Als het doek opgaat is het toneel leeg. Er wordt aan de deur gebeld en Naomi Schuyler komt vanuit de keuken de hal in. Zij is een moederlijke vrouw van ongeveer vijftig. Ze heeft een schort aan over haar japon. Ze doet de voordeur open en Monica Channing (Nicki) komt haastig binnen. Zij is een zeer knap meisje, voor in de twintig, met een van geluk stralend gezicht. Ze heeft een weekend- tas bij zich. Ze is bijna ademloos van opwindning.

Naomi (*meer vriendelijk dan formeel*): Ha, juffrouw Channing, goedenavond. Ga je op reis?

Nicki: Heeft Jason het dan niet verteld?

Naomi (*doet ondertussen de deur dicht*): Waarom zou hij? Daar heb ik toch niets mee te maken?

Nicki (*is de kamer ingelopen en zet haar tas voor de linker balustrade*): Maar als wij terug komen dan heb je er wel wat mee te maken, hè? Ik bedoel, ik neem tenminste aan dat je blijft.

Naomi (*komt nieuwsgierig achter haar aan de kamer in*): Terug van waar? En wat bedoel je met dat ik blijf? Ik heb al drie jaar het huishouden gedaan voor meneer Kingsley. Als ik wegga, dan is dat nieuw voor mij.

Nicki (*draait zich naar haar om*): Naomi, je weet het niet, hè? Jason en ik gaan vanavond trouwen!

Naomi (*met een vaag gebaar naar de keuken*): Waarom moet ik dan voor drie personen koken?

Nicki: Koken? Voor drie personen? Maar... Jason zei dat we naar Connecticut zouden rijden, zo gauw hij thuis kwam van zijn werk.

Naomi: Het is een lange rit. Misschien dacht hij, dat je honger zou hebben.

Nicki: Dan nog.... wie is die derde?

Naomi (*haalt haar schouders op*): Dat heeft hij niet gezegd.... maar ik moet ook eten, hoor. Misschien betreft hij mij bij de voorpret van het huwelijk. Dat doet me eraan denken... gefeliciteerd!

Nicki: Waarmee? Oh, je bedoelt met mijn huwelijk! Dank je, Naomi. Maar...weet je het zeker van dat eten? Misschien heeft hij tegen jou gezegd, dat je voor drie mensen moest koken en was hij later zo opgewonden over het feit dat ik zijn aanzoek aannam, dat hij vergeten heeft jou op te bellen om het af te zeggen.

Naomi: Ja, dat zou natuurlijk kunnen. Hoe laat kwam hij met zijn aanzoek op de proppen?

Nicki (*met glanzende ogen bij de herinnering*): Bij de lunch! Het was zo romantisch. Ik bedoel, hij drinkt bijna nooit onder werktijd, maar hij bestelde een fles wijn, en...

Naomi: Wacht eens even. Dat is heel raar.... Vanmiddag om drie uur belde hij me op over het eten! Toen zaten jullie toch zeker niet meer te lunchen?

Nicki: Ik was veel te opgewonden om te eten en Jason ook.

Naomi: Nou, waarom moet ik dan voor drie koken? (*haalt haar schouders op en gaat naar keukendeur*) Of onze mysterieuze gast moet een lintworm hebben.

Nicki: We zullen het wel niet eerder weten dan dat Jason hier is. (*deurbel*) Oh, daar is hij. (*gaat richting deur*)

Naomi (*achter*): Dat kan niet. Hij heeft een sleutel.

Nicki (*bijna bij de deur*): Misschien is het onze mysterieuze gast. Zal ik open doen?

Naomi (*achter*): Oké, maar wees voorzichtig!

Nicki: Hoezo?

Naomi (*achter*): Misschien heeft hij echt een lintworm!

Nicki: Naomi toch!

Naomi (*achter*): Ik zou hem maar geen hand geven!

Nicki (*lacht, doet deur open. Douglas Procter stormt binnen. Hij is een jonge man van plusminus 30 jaar, gekleed in sportcolbertje en overhemd met open hals. Hij kijkt ongerust*): Douglas! Wat doe jij hier?!

Douglas (*grijpt dwingend haar handen vast*): Oh, Nicki, ik moest komen! Ik kon niet werkloos toezien hoe jij dit laat gebeuren!

Nicki (*bevrijdt haar handen uit zijn greep en loopt de kamer in*): Wat laat gebeuren?! Douglas, waar heb je het in 's hemelsnaam over?

Douglas (*doet afwezig deur dicht en komt achter haar aan*): Oh, Nicki, als ik eraan denk krijg ik al koude rillingen...! (*pauzeert, kijkt rond*)

Tenminste, daarnet nog... Waarom is het hier zo heet?

Naomi (*komt vanuit keuken naar hal en steekt hoofd om balustrade*): Orders van meneer Kingsley. Hij zei, dat ik de air-conditioning moest afzetten en voor drie personen moest gaan koken!

Douglas: In juli? Hoe kon hij zoiets van jou verlangen?

Naomi: Ik ben geen lid van een vakbond.

Nicki: Maar waarom zou hij dat gezegd hebben, Naomi?

Naomi: Misschien komt onze gast uit het Boven-Amazone-gebied.
(*verdwijnt weer in keuken*)

Douglas: Wat voor gast?

Nicki: Dat weten wij nog niet; en verander niet van onderwerp! Wat kom je hier doen?!

Douglas: Ik zag jou en Jason vandaag bij de lunch! Ik heb alles gehoord!

Nicki: Douglas! Heb je ons bespioneerd?

Douglas: Niet met opzet. Ik zat in de box naast jullie. Ik herkende jouw stem!

Nicki (*draait hem de rug toe en doet boos haar armen over elkaar*): Als je een heer was geweest, had je je aanwezigheid kenbaar gemaakt!

Douglas: Ik wou je niet publiekelijk in verlegenheid brengen!

Nicki (*draait zich snel om en kijkt hem met grote ogen aan*): In verlegenheid brengen? Hoezo?

Douglas: Door Jason Kingsley een bloedneus te slaan!

Nicki: Waarom?

Douglas (*haalt schouders op en zegt achteloos*): Hij had net gegeten. Als ik hem een stomp in zijn maag zou geven, zou hij wel eens over me heen kunnen kotsen.

Nicki: Ik bedoel, waarom zou je hem überhaupt willen slaan?

Douglas: Iedere kerel die zo'n aardig meisje als jij tot zoiets smerigs overhaalt....! (*te kwaad om door te gaan, loopt tot rechts van de bank; zij loopt mee links van de bank*)

Nicki: Douglas, ben je gek geworden?

Douglas (*kijkt haar aan. Beiden staan nu voor de bank*): Wou je soms ontkennen dat jij en Jason dit weekend naar Connecticut gaan?

Nicki: Natuurlijk niet! Maar heb je ons dan niet horen praten over waarom wij daar heen gaan?

Douglas (*keert zich af, kruist armen*): Ik heb de onsmakelijke details niet afgewacht!

Nicki (*loopt lachend naar hem toe*): Oh, Doug, wat ben je toch een lieve domoor! (*draait hem om, teneinde haar aan te kijken*) Als je wel was gebleven had je gehoord, dat we naar Connecticut gaan om te trouwen!

Douglas (*stomverbaasd*): Trouwen?! Maar... je kunt niet met Jason

trouwen!

Nicki: Jakkas, Doug, ik begrijp wel waarom je overstuur bent, maar.... oh, ik weet wel dat jij en ik een poosje een heel fijne relatie hebben gehad, maar...

Douglas: Nicki, je luistert niet goed! Ik zei niet, dat je niet met hem mocht trouwen, ik zei, je kunt niet met hem trouwen!

Nicki (*koeltjes, doet een stap terug*): Oh, en waarom kan ik niet met hem trouwen?

Douglas: Nou, op de eerste plaats omdat zijn vrouw wel eens bezwaar zou kunnen maken!

Nicki (*ploft in fauteuil*): Zijn wat?!

Douglas (*valt op zijn knieën voor haar, grijpt haar handen*): Nicki, heeft Jason dan helemaal niets verteld over waar hij werkt?

Nicki: Murdock en Moran? Wat valt daar over te vertellen? Ze maken patentgeneesmiddelen. Iedereen die aspirines nodig heeft, of een hoestdrankje, of een laxeermiddel of voetzalf, koopt dat waarschijnlijk van het merk Murdock en Moran. Jason houdt de lijsten bij van hun winst en die is buitensporig hoog!

Douglas: Nicki, ik heb het niet over zijn werk, ik heb het over de bedrijfsregels! Je kunt bij M&M geen bedrijfsleider worden als je geen vrouw hebt!

Nicki: Doug, je kletst uit je nek! Jason zit al in de staf! Douglas: Dat bedoel ik maar! Als hij geen vrouw had, dan zat hij nog op de typekamer! (*Telefoon; zij kijken ernaar als Naomi binnen komt om op te nemen; zij blijft staan als ze ziet dat Doug nog op zijn knieën zit en Nicki's handen vasthoudt*)

Naomi: Nog een huwelijksaanzoek? Ik moet toch eens jouw parfum lenen! (*telefoon; zij loopt ernaar toe en Doug komt haastig overeind*)

Nicki: Nou zeg, Naomi, waarom zou ik met dokter Procter trouwen?

Naomi: Gratis bloedonderzoek? (*neemt telefoon op*) Het huis van Kingsley... Oh, ja meneer, we vroegen ons al af waar u...

Nicki (*staat op, loopt naar Naomi, Doug op haar hielen*): Is dat Jason?

Naomi (*knikt, blijft aan telefoon*): Ja, meneer Kingsley... nog een minuut of tien? Goed, tot zo dan... ja, meneer... Oké. (*legt op*) Nou, ons mysterie is opgelost!

Nicki: Oh, mooi! Wie is het?

Naomi: Thornton Murdock.

Nicki: Jason zijn baas?

Douglas: Wat is er met zijn baas?

Nicki (*alsof dat nogal duidelijk is*): Dat is de derde persoon.

Douglas: Is dit een grammaticalesje?

Naomi: Ze bedoelt onze mysterieuze derde persoon voor het diner! (*gaat*

richting keukendeur) Meneer Kingsley komt wat later thuis. Hij gaat op de thuisweg champagne kopen. (*gaat af door keukendeur*)

Douglas: Nicki, wat is dat over dat diner? Ik dacht dat jij en Jason naar Connecticut zouden vertrekken, zo gauw hij thuis kwam?

Nicki: Dat dacht ik ook! Maar misschien wil zijn baas ons eerst zijn zegen geven, of zoiets, voor we gaan.

Douglas: Thornton Murdock geeft zijn zegen niet aan bigamisten! Ben je vergeten, dat Jason al getrouwd is?

Nicki: Hij is niet getrouwd! Dan zou hij het mij wel verteld hebben!

Douglas: Niet bij een huwelijksaanzoek!

Nicki: Doug, je praat onzin! Jij bent ook lid van de staf en jij bent toch ook niet getrouwd, wel?

Douglas: Natuurlijk niet, maar ik ben maar bedrijfsarts... "Zeg eens aaaa en buig eens voorover" ...Ik hoef geen besluiten op het produktievlak te nemen. Ik ben alleen maar de baas over een koude stethoscoop.

Nicki: Maar een echtgenote neemt ook geen produktiebesluiten!

Douglas: Nee, maar ze geeft etentjes voor belangrijke klanten en ze vervult allerlei sociale functies binnen zijn afdeling... en ze vertelt hem alle roddels die ze op het damestoilet heeft gehoord, zodat haar man weet wat zijn collegae echt voor plannen maken!

Nicki: Verschrikkelijk!

Douglas (*haalt zijn schouders op*): Zo gaat dat nu eenmaal bij bedrijven. Als Jason in de Staf zit, dan is Jason getrouwd.

Nicki: Oh, Doug!... Heb je... heb je Jasons vrouw wel eens ontmoet?

Douglas: Nou, om je de waarheid te zeggen, nee... maar het is altijd erg vol bij die gelegenheden, je ziet lang niet iedereen. Maar die eis dat de managers getrouwd moeten zijn is zo streng dat..

Nicki: Doug! Ik weet het! Jason heeft nog geen vrouw...hij heeft er een nodig! Daarom heeft hij me vandaag zo onverwacht gevraagd! Hij krijgt vast een grote promotie en...

Douglas: ...en daar ben jij een handig opstapje voor?

Nicki: Dat is gemeen, om dat te zeggen!

Douglas: De waarheid doet pijn, hè?

Nicki (*ijzig naar de deur wijzend*): Ik denk dat je beter kunt weggaan!

Douglas (*gaat richting deur*): Ook goed! Ik hoop dat je erg gelukkig wordt... met het maken van notities op het damestoilet! (*gaat hal in, slaat de deur achter zich dicht; terwijl Nicki van woede en frustratie onsamenvangende geluiden maakt komt Naomi binnen vanuit hal*)

Naomi: Wie kwam daar binnen?

Nicki: Dat was Douglas Procter. Die ging weg. Weg uit mijn leven!

Naomi (*kijkt aandachtig naar haar ongelukkig gezicht*): Wat kan jou dat schelen? Jij houdt toch van Jason Kingsley, of niet?

Nicki (*geschrokken*): Natuurlijk hou ik van Jason! Ik bedoel, waarom zou ik anders met hem trouwen? (*wil er niet over nadenken en loopt naar slaapkamerdeur*) Ik moet even mijn gezicht opknappen!

Naomi: Wat dacht je van een flinke borrel, als je klaar bent met het herstellen van de buitenkant?

Nicki (*achter*): Doe niet zo gek, Naomi... en maak er maar een dubbele van! (*Naomi gaat naar de wandtafel en maakt twee glazen scotch on the rocks klaar. Vanuit de hal komt JASON KINGSLEY op. Hij is een knappe man van midden twintig, gekleed in een driedelig pak. Hij komt binnen rennen en slaat de deur achter zich dicht. Hij ziet Naomi met een glas in haar hand als hij de kamer binnen komt*)

Jason: Mevr Schuyler! Nu weet ik waar mijn scotch blijft. U drinkt het steeds op.

Naomi: Alleen op heel saaie middagen. Dit is voor juffr. Channing.

Jason: O, is ze wel gekomen? Wat een opluchting! Ik was bang dat het allemaal te vlug zou gaan voor haar! (*neemt afwezig het glas uit Naomi's hand en drinkt het in één teug leeg*) Is dat haar tas?

Naomi: Nee, ik ga er vandoor met de man van het gas! (*begint een nieuwe borrel klaar te maken in een schoon glas*)

Jason: Voor wie is die?

Naomi: Voor juffr Channing. Aan de vorige had ze niet veel.

Jason (*kijkt naar leeg glas in zijn hand*): Oh, sorry. (*zet glas op wandtafel*) Ik ben wat nerveus vandaag.

Naomi (*werpt een snelle blik richting slaapkamerdeur, praat iets zachter*): Anders ik wel! Komt me daar opeens een verloofde uit de lucht vallen! U had me wel eens mogen waarschuwen!

Jason: Dat was ik helemaal vergeten. Toen de heer Murdock zichzelf uitnodigde raakte ik zo in paniek, dat me een paar kleinigheden ontschoten zijn, zoals mijn verloving! (*neemt afwezig het tweede drankje uit haar handen en begint er aan te nippen. Naomi maakt stoïcijns een derde glas klaar*)

Naomi: U had het me toch echt moeten vertellen, hoor. Toen u niet wist wat u beginnen moest vanochtend, omdat het met juffr. Magruder niks werd, heb ik een oplossing gezocht en...

Jason (*geschrokken*): Juffr. Magruder?! Je hebt toch niks over haar tegen juffr. Channing gezegd, hè?

Naomi: Wat! Zou ik uw liefhebbende verloofde vertellen dat ze bij de lunch ten huwelijk was gevraagd omdat een ander meisje u bij het ontbijt een blauwtje had laten lopen?! Dat kon ik niet over mijn hart verkrijgen. Juffr. Channing is zo verliefd... haar ogen stralen en ze loopt gewoon te zweven...!

Jason: Ik heb Poopsie Magruder niet ten huwelijk gevraagd! Ik vroeg

alleen maar of ze mijn vrouw wilde zijn!

Naomi: Bent u nu niet een beetje aan het muggenziften?

Jason: Ik vroeg haar alleen maar of ze vanavond voor mijn vrouw zou willen doorgaan, totdat Murdock weg was. *(een beetje laat verdedigend)* En het was niet bij het ontbijt! Ik kreeg haar nog net bij de bushalte te pakken toen ze naar haar werk ging. Ik heb uitgelegd in wat voor hachelijke situatie ik zit, maar Vrijdagsavonds ging ze altijd haar haren wassen, anders had ze me graag geholpen! *(drinkt glas leeg en zet het op de wandtafel)*

Naomi: Meneer Kingsley, daar gaat het niet om! Toen u vanmorgen in alle staten opbelde, om me te vertellen dat juffr. Magruder nee had gezegd, schoot het me te binnen dat de dochter van mijn zuster deze week in de stad is. Ik dacht, dat zij u misschien wel zou willen helpen, ik bedoel, ze zit per slot van rekening in de show business. Zij zou heel gemakkelijk voor uw vrouw kunnen spelen en...

Jason: Hoor eens, ik heb nu geen tijd om te babbelen. Ik moet juffr. Channing de afschuwelijke situatie uitleggen voor dat Murdock arriveert!

Naomi: Maak u maar geen zorgen. Uw Nicki heeft een warm hart en een vlug verstand, ik weet zeker dat ze...

Jason: Nicki? Wie is dat? Bedoel je Monica?

Naomi: Zij vindt de afkorting vriendelijker klinken voor een tandartsassistente, vooral tegenover die doodsbanne zielen in de stoel van de tandarts.

Jason: Flauwekul. Het is geen combinatie voor de aanstaande vrouw van een bedrijfsleider. "Nicki Kingsley" klinkt veel te gewoontjes; "Monica Kingsley", dat heeft tenminste allure!

Naomi: Dat kan wel waar zijn, maar doe mij een plezier: als je eens even niet met haar loopt te pronken bij je mede-stafleden en je haar op een wat intiemer moment in je armen neemt, noem haar dan tenminste "Nicky". Een echtgenoot moet een beetje vriendelijk overkomen!

Jason: Hoor eens, kunnen we het niet over de romantische benadering hebben als ik terug ben van de huwelijksreis? Ik moet nu eerst die champagne in de koeler zetten, en... *(schiet hem te binnen)* De champagne! Die staat nog beneden in de entree! Ik heb hem neergezet toen ik mijn sleutels uit mijn zak haalde! *(beent naar de deur, net als Nicki uit de slaapkamerdeur komt)*

Nicki: Lieveheer, waar ga je heen?

Jason: De champagne staat nog beneden op de grond... en er zijn een paar zuiplappen buiten voor het gebouw. *(gaat af)*

Naomi *(geeft haar het glas scotch)*: Hier, dat zul je wel nodig hebben!

Nicki *(pakt het glas aan en neemt vlug een slokje)*: Naomi, ...vind je ook

niet dat Jason een beetje raar doet? Ik bedoel, natuurlijk is een bruidegom nerveus, maar... nou ja.. ik bedoel... je zou toch denken dat hij zijn aanstaande stevig zou omhelzen zo gauw hij haar zag?

Naomi: Meneer Kingsley is alleen maar...erg gespannen. Zijn werk eist veel van hem. Het is niet niks om financieel hoofd te zijn van zo'n groot concern...!

Nicki: Maar dat is zakelijk! Je zou toch denken, dat hij nu, weg van zijn werk, nou ja,... een beetje romantischer zou zijn...

Naomi (*denkt een ogenblik na, komt dan tot een besluit*): Hoor eens... juffr Channing... deze muren zijn niet zo dik. Ik heb jou en dokter Procter horen praten. Ik weet, waarom jij je onzeker voelt en niet op je gemak...

Nicki: Naomi! Wat ben ik een stommerik! Als iemand het mysterie van Jasons huwelijks staat kan oplossen ben jij het wel!

Naomi: Nee, dat kan ik niet! Ik bedoel, ik zou het wel kunnen, maar ik ben een loyale werkneemster en daarom kan ik het niet. Trouwens, meneer Kingsley heeft me laten zweren, dat ik tegen niemand ooit de waarheid over hem zou vertellen! Per slot van rekening is het zijn geheim, en zonder zijn toestemming...! Nee, ik zal het nooit vertellen!

Nicki: Wat zal je nooit vertellen?

Naomi (*loopt bijna in de val*): Dat hij... (*stopt en kijkt bewonderend naar Nicki*) Wat ben jij slim, zeg!

Nicki: Ik kon het toch proberen!

Naomi: Hoor eens, ik moet weer aan mijn eten, onze gast kan elk moment arriveren. Als meneer Kingsley terug komt zal hij vast met alle genoegens de zaken ophelderen, denk ik. (*gaat af naar keuken*)

Nicki: Daar drink ik dan maar op. (*neemt nog een teugje. Deurbel*)

Naomi (*achter*): Verdikkeme!

Nicki (*zet glas op wandtafel*): Rustig maar, ik doe wel open! (*gaat naar deur, doet open, Jason komt langs haar de hal binnen strompelen, met een grote boodschappenzak in zijn armen en loopt vanuit hal richting keuken, ondertussen*)

Jason: Dank je, ik kon niet bij mijn sleutels! (*blijft staan als Naomi uit keuken hal inkomt en pak overneemt*) U hebt mijn leven gered, mevr Schuyler! Wilt u dit spul snel in de ijsemmer zetten?

Naomi: Met alle plezier. Misschien duik ik er zelf wel bij in! (*gaat af van hal in keuken met pak*)

Nicki: Jason, waarom is het eigenlijk zo heet in je appartement? Ik bedoel, in juli, in New York!

Jason (*neemt haar beide handen in de zijne*): Dat is een lang verhaal, Monica. Ik zal proberen om je alles te vertellen voor T.B. er is, maar als me dat niet lukt, speel het spelletje dan maar mee, oké?

Nicki: Wie is T.B.?

Jason: Meneer Murdock! Thornton Beresford Murdock! We noemen hem altijd "T.B."

Nicki: Maar dat is een besmettelijke ziekte!

Jason: Denk maar niet dat het niet op hem slaat! Maar, hoor eens... *(trekt haar met zich mee tot achter de bank)* ik moet je nu heel gauw een paar dingen vertellen, dus let goed op...!

Nicki: Jason, geef je me nog niet eens een kus?

Jason: Bedoel je *nu*?!

Nicki: Het is een gebruikelijke manier om je verloofde te begroeten... *(steekt haar gezicht vooruit, gespitste lippen, ogen dichtgeknepen)*

Jason: Later! We hebben nu wel belangrijker zaken aan ons hoofd! Heb je een nachtpon ingepakt?

Nicki: Natuurlijk heb ik een nachtpon ingepakt!

Jason: Schitterend! *(pakt week-end tas op, duwt hem haar in de handen en geeft haar een zetje richting slaapkamerdeur)* Doe vlug aan!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto